[illegible]

Basilii Imperat

Parenetica

Xenophontis

[illegible]

Dionis [illegible]

Philo de Nobilitat

Plutarchus

Virtute et Vitio

Synesii Opuscula

Porphirii Isagoge

Hesiodi Opuscula

Versibus Hesiod[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]menta [illegible]

[illegible]

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
1107

1107

~~E.VI.1.~~

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
1107

E.III.14.

1156414979

10. L. G. φ. 74.

ΤΩΝ ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κυρίως ἐπιστολῶν ἀνθολογία.

ΝΙΚΑΝΔΡΩ.

1

ΠΑΙΔΑΣ ἐγὼ λόγους ἐλοχευσάμην, τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας, καὶ τῆς συνναοῦ ταύτῃ ποιητικῆς. τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς πανδήμου ῥητορικῆς· ἀλλ' ἐπιγνοίη τις ἂν ὅτι πατρὸς ἑνός εἰσιν ἅπαντες, νῦν μὲν εἰς σπουδὴν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντος. ὁ δὴ πρῶτον ἐστὶ λόγος ἥστινος μὲν ἐστὶ μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ κατερεῖ. παρ' ἐμοῦ δὲ οὕτως ἠγαπήθη διαφερόντως, ὡς ἤδη μὲν αὐτὸν εἰσποιῆσαι φιλοσοφίᾳ, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκρῖναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔ φασιν ἐπιτρέπειν, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας. ἐχθροὶ γὰρ εἰσιν εὐγενείας προστάται. ἔχει δὲ κέρδος, ὅ, τι ἂν αὐτοὶ λάθρα χαρισώμεθα, καὶ πολλὰ τῆς σπουδαίας μερίδος εἰς αὐτὸν εἰσήνεγκα. ἂν μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ, κοινώσασθαι τὸν λόγον τοῖς Ἕλλησιν· ἀποψηφισθεὶς δ' ἐπανίτω παρὰ τὸν πέμψαντα. τὰς πιθήκους γάρ φασιν ἐπειδὰν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ἐνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμένας τοῦ κάλλους. οὕτως ἐστὶν ἡ φύσις φιλότεκνον. τὰ δὲ ἀλλήλων ὁρῶσιν, ἅπερ ἐστὶ, πιθήκων παιδία. ἑτέροις οὖν ἐπιτρεπτέον ἐξετάζειν τὰ ἔκγονα. αἱ γὰρ εὔνοιαι, δειναὶ δεκάσαι τὰς ψήφους· διὰ τοῦτο Λύσιππος Ἀπελλοῦ εἰς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, καὶ Λύσιππον Ἀπελλῆς.

ΙΩΑΝΝΗ.

2

Ἀφοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους· σὺ δὲ αὐτοὺς ἠμελήθης, ἀεὶ φαίνῃ φοβούμενος. τίς γὰρ οὖν δέδιε τοὺς ἐχθροὺς, καὶ μὴ τούτων τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι· κἂν κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δὲ ἧς ὁ τὰ πλείω διδοὺς, οὐδὲν ἧττον εὐλαβητέον. ὀργίζονται γὰρ ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας περιλάβωσι.

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE FRANCE

ΘΕΟΦΙΛΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ. 6

Βαθύ σε γῆρας καὶ λιπαρὸν περιμείνειεν ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε. τά τε γὰρ ἄλλα τῷ βίῳ κέρδος ἂν εἴης σωζόμενος, καὶ μεγίστη προσθήκη τῷ διδασκαλείῳ τοῦ Χριστοῦ γένοιτο, ὁ τῶν πανηγυρικῶν βιβλίων ἀριθμὸς, τοῖς ἐνιαυτοῖς συναυξανόμενος. ὡς ὅ γε τῆτες καταπεμφθεὶς λόγος, καὶ ἥσε τὰς πόλεις καὶ ὤνησε· τὸ μὲν τῷ μεγέθει τῶν νοημάτων, τὸ δὲ τῶν ὀνομάτων τῇ χάριτι.

ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΩ ΥΠΑΤΙΑ. 3

Αὐτήν σε καὶ διὰ σοῦ τοὺς μακαριωτάτους ἑταίρους ἀσπάζομαι, δέσποινα μακαρία, πάλαι μὲν ἂν ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς οὐκ ἀξιοῦμαι γραμμάτων· νῦν δὲ οἶδα περιορώμενος ὑφ' ἁπάντων ὑμῶν, ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν οὐδὲν, ἀτυχῶ δὲ πολλά, καὶ ὅσα ἂν ἄνθρωπος ἀτυχῆσαι δύναιται. ἀλλ' εἴπερ εἶχον ἐντυγχάνειν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε· πάντως δὲ ἐν ἀμείνοσίν ἐστε, καὶ καλλίονος πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος· ἐξ ἡμισείας ἂν ἔπραττον πονήρως, ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν. νυνὶ δὲ ἔνι καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν εἶν, ἅ με κατείληφεν. ἀπεστέρημαι μετὰ τῶν παιδίων, καὶ τῶν φίλων, καὶ τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας· καὶ τὸ μέγιστον, τῆς θειοτάτης σοῦ ψυχῆς, ἣν ἐγὼ μόνην ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἤλπισα κρείττω καὶ δαιμονίας ἐπηρείας, καὶ τῶν ἐξ εἱμαρμένης ῥευμάτων.

ΚΥΡΙΛΛΩ. 4

Ἴθι παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ Κύριλλε, ἧς οὐκ ἀπεκόπης, ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης· ὃ καὶ ταῖς τῶν ἁμαρτημάτων ἀξίαις διώρισται. δοκῶ γὰρ εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῦτ' ἂν πάλαι καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἔφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ τάξαι τὴν τιμωρίαν, γνώμης ἦν εὐθὺς ὑπισχνουμένης συγγνώμην. αὐτὸν οὖν ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα, νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον, καὶ πρόσελθε τῷ θεῷ καθαρευούσῃ πάθους ψυχῇ, καὶ ἀμνησίαν ἐχούσῃ κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης εὐφήμου μνήμης ἄγε τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ θεοφιλῆ πρεσβύτην, τὸ ἀποδεῖξαι τά σε

προέδρον δήμου. πάντως σοὶ καὶ τοῦτο οὐκ ἀπόθυμιον.

ΑΝΥΣΙῼ. 5

Οὕτως ἀμείβουσι γονεῦσι παῖδες. ἀπέχω τὴν χάριν. Καρνᾶς ἱκέτης μου γέγονεν, οὗ τὴν ἱκεσίαν ὁ θεὸς, αἰδεσιμωτέραν ἐποίησε· τοῦ γὰρ ἱερέως, εἰς ἰδίαν ἀπόθεσιν περιιδεῖν ἀγώγιμον ἄνθρωπον ἐν νησίμοις ἡμέραις. ὅστις οὖν ἦγεν αὐτὸν, οὐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' ἀφῃρέθη τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' οὖν ὑπὲρ τοῦ βεβιάσθαι σοὶ δοῦ δίκην, περιέστη μὲν ἡμεῖς εἰς τὸ τοῖς μὲν ἠδικηκόσι γενέσθαι φιλάνθρωποι, αὐτοὺς δὲ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἠδικηκέναι.

ΗΛΙΟΔΩΡῼ. 7

Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτό σοι δεῖνι, δι' εὐφήμου μνήμης τὴν σὴν ἄγοντι σεμνοπρέπειαν, καὶ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐκπεπληκότι τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ, ὀφειλομένων τῇ χρυσῇ σου ψυχῇ καὶ γλώττῃ· πλὴν ἀλλὰ παρὰ πόδας ἀποδίδως τὴν χάριν τῆς εὐλογίας. ἀντευφημεῖται γὰρ ἀπὸ μυρίων ὅσων τῶν σῶν ἐραστῶν, οἷς ἅπασιν ἐγὼ τῶν πρωτείων ἀμφισβητῶ· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀμφισβητῶ· συγχωροῦσι γὰρ ἅπαντες.

ΔΙΟΓΕΝΕΙ. 8

Ἕως ἔτι περιῆν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ἦν ἁπάντων πενταπολιτῶν πρόξενος· διαφερόντως δὲ τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο, τῇ τε εἰς ἅπαντα σπουδῇ καὶ τῇ τῆς γλώττης εὐστομίᾳ καὶ χάριτι. τῶν οὖν παρ' ἐκείνου πολλῶν καὶ ἡδίστων, εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσωμεν. ἐγὼ μὲν οὖν τοὐμὸν μέρος, ἀπέτισα. τί δὲ ἦν ἀπόντος ἔργον, ἢ τοῖς παροῦσι τὸν ἄνδρα συστῆσαι. τὸ δὲ μὴ βάρξαι αὐτῷ τὴν αὐτοῦ γενέσθαι διατελεῖν, ὑμέτερον ἔργον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙῼ. 9

Ἤσθην, ἀλλὰ πῶς οἴει· πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην, μαθὼν τὰ χρυσᾶ παιδία τῇ τοῦ βασιλέως φωνῇ νόμῳ σοὶ παιδία γενόμενα, μάλιστα μὲν, ὅτι σε φιλῶ· ἵνα γὰρ ἂν δικαιότερον· εἶθ' ὅτι πονηροὺς ἀνθρώπους μισῶ, ὧν τὰς ἐν σκότῳ καὶ γωνίαις ἐλπίδας, ἡ χρηστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο.

ΔΙΟΓΕΝΕΙ. 10

Τοιοῦτόν ἐστιν ἡ Σύρων τροφή· καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι. μὴν γὰρ οὑτοσὶ πέμπτος, ἀφ' οὗ γράμμασιν ἡμᾶς οὐκ ἠσπάσω, καὶ ταῦτα δούσης σοι τῆς φύσεως οὐ μόνον πρὸς χρείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔνδειξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν ἐπιστολάς. ἀλλ' αὖ αὐτός τε ὑγιαίνοις, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία, καὶ ἡ καλλίπαις μήτηρ αὐτῶν, ἡμῖν καὶ τοῦτο ἀρκεῖ ἔχει.

ΣΙΜΠΛΙΚΙῼ. 11

Ἔδει μέντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι, μηδὲ τὸ μεμνῆσθαι τῶν πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγένου χρόνου συχνοῦ. χρῆν δὲ οὐχί, καίτοι σφοδρᾶς διαθέσεως συναψάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

ΤΡΩΪΛῼ. 12

Ἀλλ' εἰ μήτε κυρίω ἆοι, μήθ' αἱ πόλεις ἀστυγειτόνων ἀποτίσουσί σοι χάριν ἀξίαν, ἀνθ' ὧν ὁ θαυμάσιος Ἀναστάσιος αὐταῖς γράφει, πάντως γε ἡ τοῦ θεοῦ σοι προσέσται χάρις, ᾧ σαυτὸν οἰκειοῖς τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. εὐδαιμονοίης ἀεί τε φιλοσοφῶν. οὕτω γὰρ ἐμοί σε φίλον καλεῖν, ὥσπερ ὑπαγορεύει τὰ πράγματα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ. 13

Εἰ δὲ φιλοσοφίας ἡμᾶς ἀρετήν, οὐ μόνον ἐν τοῖς παροῦσι καὶ μεταποιοῦσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀποῦσι τιμήσεις· ὁ δὲ θεσπέσιος Ἀμμιανὸς ὁ παρ' ἡμῖν ποτε τυχὼν ἀμείνονος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ, πάρεστι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τούτου συγγενῆ σφόδρα αὐτανέψιον, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ. δεῖξον ὅτι κήδῃ Διονυσίου, καὶ πέπαυσεται Σωτήριχος ἀδικῶν.

ΣΙΜΠΛΙΚΙῼ. 14

Ἀφιέναι φησὶ δεῖν ὁ θεὸς τὰ ὀφειλήματα· ὀφείλει δὲ ὁ μέν τις δάνεισμα χρυσίου· ὁ δέ, τὸ δοῦναι δίκην· καὶ ὁ τοῦ λαβεῖν οὖν δίκην ὑπεριδών, ὑπήκουσε τοῦ θεοῦ.

ΤΩ ΑΥΤῼ. 15

Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ τοῦδε· σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης· τοῦδε δέ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ τοῦ Πλάτωνος, τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακόν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον, ἢ τῷδε χαρίζεσθαι,

δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτε.

ΤΗ. ΦΙΛΟΣΟΦΩ. 16

Ἠχοῖς ἔοικα πρᾶγμα ποιεῖν. ἃς περιείληφα φωνάς, ἀντιδίδωμι, τὸν θαυμαστὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινῶν παρὰ σοί.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 17

Ἐπιτομωτάτην ὁδὸν ἐπὶ τὸ πλουτεῖν ἐβάδισεν Ἀθανάσιος. ἔγνωκεν ὁμόσε ἰτέον εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσι, καὶ πρακτέον αὖθις πειθοῖ καὶ βίᾳ πρὸς ὅ, τι ἂν δύναιτο. οὐκ ἂν οὖν αὐτὸν λάθοι δημόσιος, ἐπὶ διαθήκῃ καλούμενος, ἀλλὰ συνεὶς ἄγεται.

ΤΩ ΑΥΤΩ. 18

Ἑκκαιδεκάτῃ μηνὸς ἀθὺρ, ὁ μακαρίτης Κασρίκιος αὐτὸ τοῦτο ἔληγεν, φάσμα χαλεπὸν ἰδών τε καὶ διηγησάμενος.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 19

Ἕλκει με παρὰ σὲ πόθος καὶ χρεία· πυνθάνομαι τοίνυν εἴπερ μένεις ἥξοντα.

ΚΛΗΔΟΝΙΩ. 20

Συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται· σὺ δὲ καὶ φίλος εἶ, καὶ δικάζειν ἔλαχες· οὐκ μιᾶς οὖν προσοχῆς ὑπάρξει σοὶ κἀμοὶ καὶ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι. ἐπαιτῶ τοίνυν Ἀσφάλιος εἰς ὃ δεσπότης εἶναι τῶν κεραμίων, τῇ τοῦ πατρὸς διαθήκῃ προσλαβὼν τὴν ἀπόφασιν, τῆς κατηγορίας οὐκ ἐσομένης ἐμποδὼν τῷ παραυτίκα τῆς ἀκροάσεως. πότε γὰρ δεῖ δικαιοδοτεῖν, ἢ τὸν χρόνον ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τοῦ Θεοῦ;

ΟΛΥΜΠΙΩ. 21

Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν ἀλλότριοι πονηροί. διάβηθι κατ᾽ αὐτῶν. οἱ πάτταλοι γὰρ παττάλοις ἐκκρούονται.

ΙΩΑΝΝΗ. 22

Χρῆσθαι δεῖ ταῖς τῶν ἐνάντων φιλίαις, οὐ καταχρῆσθαι.

ΤΩ ΑΥΤΩ. 23

Μὴ αἴτει μεγάλα, ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων λυπῇς, ἢ μὴ τυγχάνων λυπῇ.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 24

Ἄμφω τοὺς Διονυσίους ἀπέσταλκα· ἵνα τῶν βιβλίων τὸ μὲν ᾖς

εἰληφώς, τὸ δ᾽ ἀπειληφώς.

ΑΝΥΣΙΩ. 25

Οὐκ ἐθέλει παραμένειν ἄλληλα τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, ἀλλὰ νόμῳ φύσεως περιΐσταται. ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς σῆς πομπῆς, Ἀνδρόνικον κατελάβομεν.

ΧΡΥΣΗ. 26

Οὐχ ὅτι μοι παιδίων συγγενής ἐστιν ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, συνίστημι τὸν νεανίσκον τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ· καὶ τοῦτο μὲν γάρ. ἀλλ᾽ ὅτι πρέπων ἐστὶ τῆς χρυσοῦ Χρυσῆς τοῖς τρόποις, εἰ δεῖ με τι ψυχρὸν εἰπεῖν καὶ γοργίαιον. πλήν τό γε μέντοι μᾶλλόν ἐστιν ἀληθὲς, εἰπεῖν σε εἶναι ἁπάσης ἀρετῆς εἴσω, καὶ τὸν διδόντα σοὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἀξιώτατον ἀπολαύειν σοῦ τῆς συνουσίας.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 27

Μῆκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος· ἀλλ᾽ ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ· εἰ δὲ μὴ πρὸς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως εἶχε, διηγήσατο ἂν καὶ ὧν ἠπίστατο πλείονα· τῷ φιλεῖν ἐμὲ, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχει ἀρκοῦσαν τῇ γνώμῃ· ὃν ἂν ἴδῃς ἡδέως, εἶδες ὡς ἐγὼ βούλομαι.

ΤΩ ΑΥΤΩ. 28

Δέδεξο μετὰ τῆς ἐμψύχου καὶ τὴν ἄψυχον ἐπιστολήν· μετὰ τοῦ θαυμαστοῦ Γεροντίου, ταυτὶ τὰ γράμματα, νόμῳ τὸ πλέον ἢ τῇ χρείᾳ τοῦ προσειπεῖν σε γινόμενα. ὅτι γὰρ ἡμεῖς συζῶμεν τῇ περὶ σοῦ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μακρῷ μεγαλοφωνότερον ὁ νεανίσκος ἂν διηγήσαιτο.

ΤΩ ΑΥΤΩ. 29

Ἐπιστολὴν ἐπέθηκα τῷ θαυμαστῷ Γεροντίῳ, πρὸς τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν τῆς πρώτης ἐντεύξεως προέξουσαν πρόφασιν. τότε μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως δι᾽ ἐμὲ τιμήσεις· μετὰ δὲ τὴν πεῖραν, ἕτερον τινὰ δι᾽ αὐτόν.

ΤΩ ΑΥΤΩ. 30

Ὧ δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίας ἐστὶ καὶ σιτοδότης τοῦ Δαλματῶν τάγματος. πάντας δ᾽ ἐγὼ τοὺς Δαλμάτας ἴσα καὶ τοὺς υἱέας τι-

μῶ. δῆμος γάρ εἰσι τῆς λαχούσης με πόλεως. μόνα ἦν ταῦτα μηνῦσαι πρὸς σε· σοὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς ὡς σαυτοῦ χρήσασθαι.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 31

Κακὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀργίας, τὴν ἔπων λίαν ἀληθεύων τὴν διάθεσιν, εὖ ἴσθι ὅτι, καὶ ἐπὶ τῆς Λιβύων ἐσχατιᾶς.

ΤΡΩΙΛΩ. 32

Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινοῦσιν· οὔτε μία δύναμις τῆς ψυχῆς ἐπ' ἄμφω τέτακται ταῦτα· ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μὲν οἰκειούμεθα καὶ ἀλλοτριούμεθα, τῷ δὲ κρίνειν δυναμένῳ καὶ λόγον ἔχοντι τῆς ψυχῆς, ἐπαινοῦμέν τε καὶ μεμφόμεθα.

ΘΕΟΔΩΡΩ ΙΑΤΡΩ. 33

Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἡ ὀλιγοσιτία· ἣν ἕτερος μὲν ἄν τις καὶ σκώπτοι· σοὶ δὲ οὐ θέμις, Ἱπποκράτειον αὐχοῦντι· ὃς ἀφορίζων, τὴν ἔνδειαν ἔφη ὑγείας εἶναι μητέρα.

ΗΛΙΟΔΩΡΩ. 34

Ἡ φήμη λέγει δύνασθαί σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τὴν Αἰγυπτίων ἀρχήν. καὶ ἀληθῆ λέγει. δικαιότατος γὰρ εἶ, καλῶς τῷ δύνασθαι χρώμενος. ὅπως οὖν ὄναιο τῆς σῆς φύσεως καὶ δυνάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς Εὐσέβιος δεῖται, λέγοντος ἄκουσον· ἵν' εἰδῇς ὅτι καὶ ῥήτορα συνεστησάμην.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ. 35

Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις ὕδατος χλιαροῦ διδόασιν ἀπορροφεῖν, ἵνα τούτῳ συνεπισπάσωνται καὶ τὸ προαποκείμενον. βούλομαι δή σοι κἀγὼ φήμας καινὰς ἔναγχος ἐκ τῆς ἠπείρου διακομισθείσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλασίους αὐτὰς ἀποδῷς, προσθεὶς εἴ τι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΕΞΩΣΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ,
μὴ βουληθέντα συνθέσθαι τῷ Ἀρείου δόγματι. 36

Ἀπέλαβες ὃ ἦς, οὐκ ἀπέβαλες. οὐ γὰρ ὅτ' ἄν τις τοῦ τῆς ἀσεβείας χωρισθῇ καταλόγου, τότε καὶ τὴν τῆς εὐσεβείας ἀπεστέρηται θρο-

ελαχων aor. 2 a λαγχανω

αλληθευω

εκοπτω

αφοριζων a praepositione ἀπὸ et οριζω

ενδεια χρηματος indigentia

ονομαι ... ονινημι aut ονεω

κομιζω affero

η ηπειρος continens

αποστερουμαι

δος ἐμοὶ ὕδατος — da mihi aquam

νων. Αἰγύπτου δὲ περιπτύσσου τὴν ἀλλοτρίωσιν, καὶ νόμιζε πρός σε τὸν προφήτην μεγαλοφώνως κεκραγέναι, Τί σοι καὶ τῇ γῇ Αἰγύπτου, τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γεών; τὸ γὰρ ἔθνος, θεομάχον ἀρχαῖον, καὶ πατράσιν ἁγίοις πολέμιον.

ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ.

37

Ποιμένιος ἐστὶν ὁ τὴν ἐπιστολήν σοι διδούς, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ μικρῷ πρότερον δυναστεύσαντος Ἀρταβαζάκου ἐπὶ τὰς οὐσίας ἁπάσας, ὧν ἐν τοῖς τῇδε τόποις ἐγεγόνει κύριος. ἀλλ᾽ ἐν ὑποθέσει τοιαύτῃ παρὸν ἑαυτὸν παρέσχε καὶ μετριώτατον. καίτοι τίς ἕτερος οὕτως ἐχρήσατο τῷ καιρῷ; Ποιμενίου δὲ οὐδεὶς Λιβύων τὴν τότε δύναμιν ἐβαρύνετο. μέγα τεκμήριον· λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν. σὺ δέ μοι τὸν ἄνδρα φιλίως καὶ ὥσπερ εἰκὸς ἐπαίνεσον ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ.

ΠΥΛΑΙΜΕΝΕΙ.

38

Δι᾽ ἔτους ἡμῖν ἀφικεῖται παρὰ σοῦ γράμματα, ὥσπερ τῶν ὡρῶν καὶ τοῦτο φερουσῶν· ἐμοὶ μὲν οὖν ἴσως καρπὸς ἡδίων ἐστὶν, ἢ ὃν ἐκτρέφουσι μηνῶν κύκλοι, καὶ γεωργοί. σὺ δὲ οὐκ ἂν εἰκότα ποιοίης, τῆς ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς εὐφροσύνης ἀποστερῶν. ἀλλὰ μετάθου τὴν γνώμην, καὶ ποίησον ἡμῖν τὸ γοῦν τῆτες εὐετηρίαν ἐπιστολῶν.

ΔΟΜΕΤΙΑΝΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΩ.

39

Τὰ δίκαια χρῄζει συμμάχων· καὶ γίγνοιντ᾽ ἂν οἱ βοηθοῦντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι συμπονοῦντες. εἰλόμην δή σε τούτων πρόβολον, γνώμῃ τε ἀμύνοντα καὶ τέχνῃ. τὸ μὲν οὖν ἐμὸν, ἅπασιν εὖ ποιεῖν οἷς ἂν δυνώμεθα· δίδου δὲ αὐτὸς ἀφορμάς. αἰσθήσῃ γὰρ φιλίας, ἣν οὔτε αὐτὸς μέμψῃ, ἀγάσει τε ἴσως οὐδείς.

ΤΕΛΟΣ.

Excudebat Stephanus Preuosteau, Guil. Morelij
in Græcis Typographi Regij hæres,
in clauso Brunello.

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE FRANCE